Legea pusă în practică

Studiul 9, Trimestrul 3, 23-29 August, 2025

Sabat după-amiază, 23 August

De memorat:

Domnul a zis lui Moise: „Aşa să vorbeşti copiilor lui Israel: ‘Aţi văzut că v-am vorbit din ceruri. 23 Să nu faceţi dumnezei de argint şi dumnezei de aur ca să-i puneţi alături de Mine; să nu vă faceţi alţi dumnezei. — Exod 20:22, 23

Domnul poruncește prin același profet: „Învelește această mărturie, pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei”. (Isaia 8, 16.) Sigiliul Legii lui Dumnezeu se găsește în porunca a patra. Dintre toate Cele Zece Porunci, numai aceasta scoate în evidență numele și titlul Legiuitorului. Ea Îl declară a fi Creatorul cerului și al pământului și în felul acesta arată cerințele Sale cu privire la respect și închinare mai presus de toți ceilalți. În afară de această poruncă, nu mai este nici una în Decalog care să arate prin a cui autoritate a fost dată Legea. Când Sabatul a fost schimbat de puterea papală, sigiliul a fost scos din Lege. Ucenicii lui Isus sunt chemați să-l reabiliteze prin ridicarea Sabatului poruncii a patra la poziția lui legitimă, ca memorial al Creatorului și ca semn al autorității Sale. TV 452.1

„La Lege și la mărturie.” Când doctrine și teorii contradictorii abundă, Legea lui Dumnezeu este măsura fără greș prin care sunt puse la probă toate părerile, doctrinele și teoriile. Profetul zice: „Dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta”. (Versetul 20.) TV 452.2

Duminică, 24 August

Codul legământului

Studiază Exodul 21:1-32. Ce reguli clare au fost date cu privire la sclavii evrei, omucidere și vătămări corporale?

Pentru ca obligațiile Decalogului să poată fi înțelese și aplicate în mod deplin, au fost date și alte învățături, ilustrând și aplicând principiile Celor Zece Porunci. PP 310.1

Prima dintre aceste legi se referea la robi. Pe vremuri, infractorii erau uneori vânduți ca sclavi de către judecători; în unele cazuri, datornicii erau vânduți de creditorii lor; iar sărăcia făcea ca unele persoane să se vândă pe ele însele ca sclavi sau să-și vândă copiii. Dar un evreu nu putea fi vândut ca sclav pentru toată viața. Timpul lui de slujbă era de șase ani; în cel de-al șaptelea an, el trebuia să fie eliberat. Răpirea de oameni, uciderea cu premeditare și răzvrătirea împotriva autorității părintești erau pedepsite cu moartea. Era îngăduit să ai sclavi care nu erau israeliți prin naștere, dar viața și ființa lor erau apărate cu grijă. Uciderea unui sclav trebuia pedepsită; rănirea unui sclav de către stăpânul său, chiar dacă n-ar fi fost decât pierderea unui dinte, îl îndreptățea să fie eliberat. PP 310.2

Izraeliții fuseseră ei înșiși sclavi, și acum, când urma să aibă robi care să fie ai lor, trebuia să se ferească de a se lăsa pradă unui spirit de cruzime și de apăsare, de pe urma căruia ei suferiseră de la supraveghetorii lor egipteni. Amintirea amarei lor robii trebuia să-i facă în stare să se așeze în locul robului, făcându-i să fie buni și miloși, să se poarte cu alții așa cum ar fi dorit ca alții să se poarte cu ei. PP 310.3

Dreptul văduvelor și al orfanilor era în mod deosebit apărat, având-se o grijă duioasă cu privire la starea lor neajutorată. „Dacă-i asuprești”, a spus Domnul, „și ei strigă la Mine după ajutor, Eu le voi auzi strigătele; mânia Mea se va aprinde și vă voi nimici cu sabia; nevestele voastre vor rămâne văduve, și copiii voștri vor rămâne orfani”. (Exod 22, 23-24.) Străinii care aveau să se unească cu Israel trebuia să fie apărați de nedreptate sau apăsare. „Să nu asuprești pe străin; știți ce simte străinul, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului”. (Exod 23, 9.) PP 310.4

Luarea de dobândă de la săraci era oprită. Haina unui om sărac sau învelitoarea luată zălog trebuia să fie înapoiată la căderea serii. Cel care se făcea vinovat de furt trebuia să dea înapoi îndoit. Respectul față de judecător și conducător era obligatoriu, iar judecătorii erau avertizați împotriva pervertirii judecății, sprijinirii unei cauze nedrepte și a luării de mită. Calomnia și bârfa erau interzise și se așteptau fapte de bunătate chiar și față de vrăjmașii personali. PP 311.1

Luni, 25 August

Mai multe legi

Ce chestiuni abordau legile din Exodul 22:16 – 23:9 și cum erau rezolvate?

În această oprelişte sunt cuprinse atât păcatele publice, cât și cele particulare. Porunca a opta condamnă răpirea de oameni și comerțul cu sclavi și interzice războaiele de cucerire. Ea condamnă furtul și tâlhăria. Ea cere o cinste deplină în cele mai mici amănunte ale problemelor vieții. Ea osândește îmbogățirea peste măsură și necinstită în afaceri și cere plata dreaptă a datoriilor și a salariilor. Ea declară că orice încercare de a obține foloase personale de pe urma neștiinței, slăbiciunii sau nenorocirii altora este trecută ca înșelăciune în cărțile din cer. PP 309.1

Porunca a zecea lovește la rădăcina tuturor păcatelor, oprind dorințele egoiste, de unde izvorăsc faptele păcătoase. Și cel care, în ascultare de Legea lui Dumnezeu, se reține chiar și de la o dorință păcătoasă care vizează ceea ce aparține altuia nu se va face vinovat de vreo faptă rea față de semenii săi. PP 309.5

Ce probleme importante sunt avute în vedere în Exodul 23:10-19?

Din nou i se amintea poporului despre obligația cea sfântă a Sabatului. Au fost rânduite sărbătorile anuale, la care toți bărbații națiunii trebuia să se înfățișeze înaintea Domnului, aducându-I darurile lor de mulțumire și primele roade ale belșugului dat de El. Scopul tuturor acestor rânduieli a fost arătat: ele nu erau date pentru că așa voia o arbitrară putere suverană; toate au fost date pentru binele lui Israel. Domnul a spus: „Să-Mi fiți niște oameni sfinți” (Exod 22, 31), vrednici a fi recunoscuți de către un Dumnezeu sfânt. PP 311.2

De trei ori pe an întregul Israel se aduna pentru închinare la sanctuar. (Vezi Exod 23, 14-16.) Pentru o vreme, locul acestor întâlniri fusese la Silo; iar apoi, locul acestor servicii divine naționale a fost Ierusalimul și aici se adunau semințiile la sărbătorile anuale. PP 537.1

Prima dintre aceste sărbători, Paștele, sărbătoarea azimilor, avea loc în luna Abib, întâia lună a anului iudaic, care corespunde cu sfârșitul lui martie și începutul lui aprilie. PP 537.3

După Paște urma Sărbătoarea azimilor, care ținea șapte zile. Prima zi și a șaptea zi erau zile de adunări sfinte, când nu trebuia să se facă nici o lucrare de serv. PP 539.8

La cincizeci de zile după aducerea celor dintâi roade venea Ziua Cincizecimii, care mai era numită și Sărbătoarea secerișului sau Sărbătoarea săptămânilor. Ca expresie a recunoștinței pentru cerealele pregătite ca hrană, se aduceau înaintea lui Dumnezeu două pâini dospite și coapte. Cincizecimea dura numai o zi, care era consacrată serviciului divin. PP 540.1

În luna a șaptea venea Sărbătoarea corturilor, sau a roadelor. Sărbătoarea aceasta recunoștea belșugul lui Dumnezeu în produsele livezilor de pomi roditori, ale viilor și ale livezilor de măslini. Era cea mai mare adunare de sărbătoare a anului. PP 540.2

Marți, 26 August

Planul inițial al lui Dumnezeu

Potrivit cu Exodul 23:20-33, ce metode dorea Dumnezeu să folosească pentru cucerirea Țării Promise?

Atunci când fuseseră pregătiți să intre de prima dată în Canaan, ar fi fost cu mult mai ușor decât acum. Dumnezeu le făgăduise că, dacă ar fi ascultat de glasul Lui, El ar fi mers în fruntea lor și ar fi luptat pentru ei; și ar fi trimis și viespi bondărești ca să-i alunge pe locuitorii țării. Îngrijorarea nu pătrunsese deplin în mijlocul popoarelor care ar fi făcut prea puțin pentru ca să se împotrivească năvălirii lor. Dar acum, când Domnul le-a poruncit izraeliților să înainteze, ei a trebuit să dea piept cu vrăjmași ageri și puternici și să lupte cu oștiri numeroase și bine pregătite, care se înarmaseră pentru a se împotrivi înaintării lor. PP 436.3

În luptele ce le-au avut de dus cu Og și cu Sihon, poporul a fost supus aceloraşi încercări la care au fost supuși atât de vădit și părinții lor. Încercarea era cu mult mai severă acum decât atunci când Dumnezeu îi poruncise lui Israel să meargă înainte. Greutățile s-au înmulțit foarte mult în calea lor deoarece refuzaseră să înainteze atunci când li se poruncise să facă aceasta în Numele Domnului. Așa îl încearcă totdeauna Dumnezeu pe poporul Său. Dacă nu este gata să facă față unei încercări, El îl aduce din nou în același loc și a doua oară încercarea va fi și mai simțită, și mai severă decât precedenta. Aceasta continuă până când va face față încercării sau, dacă este încă răzvrătit, Dumnezeu Își retrage lumina de la el și-l lasă în întuneric. PP 437.1

Evreii și-au adus acum aminte cum, altădată, când oastea lor ieșise la luptă, au fost bătuți și mii de oameni au murit. Atunci însă au plecat împotriva poruncii lui Dumnezeu. Au plecat fără Moise, conducătorul rânduit de Dumnezeu, fără stâlpul de nor, preînchipuitor al faptului că Dumnezeu era cu ei, și fără chivotul legământului. Dar acum Moise era cu ei și-i întărea prin cuvinte de credință și nădejde. Fiul lui Dumnezeu, învăluit în stâlpul de nor, mergea în fruntea lor; iar sfântul chivot al Legii îi însoțea. Experiența aceasta este o învățătură pentru noi. Dumnezeul cel puternic al lui Israel este și Dumnezeul nostru. În El trebuie să ne punem încrederea și, dacă împlinim poruncile Sale, El va lucra pentru noi tot atât de vădit, cum a lucrat atunci pentru poporul Său din vechime. Toți aceia care caută să umble pe calea datoriei vor fi asaltați de îndoieli și necredință. Calea va fi uneori atât de mult blocată datorită piedicilor în aparență de netrecut, încât să-i descurajeze pe aceia care se lasă pradă descurajării; însă unora ca aceștia Dumnezeu le spune: „Mergi înainte. Fă-ți datoria cu orice preț. Greutățile care par atât de înspăimântătoare, care îți umplu sufletul de groază, vor pieri, dacă tu vei înainta pe calea ascultării, încrezându-te cu umilință în Dumnezeu”. PP 437.2

Miercuri, 27 August

„Ochi pentru ochi”

Cum interpretează Domnul Isus, în Matei 5:38-48, semnificația legii talionului? Cum ar trebui să o aplicăm astăzi?

În fiecare zi, în sufletele oamenilor se adâncea dorul de a scutura jugul roman. Mai cu seamă printre galileenii îndrăzneți și brutali, spiritul revoltei era vădit. Fiind un oraș de graniță, Capernaum era sediul unei garnizoane romane și, chiar în timpul când Isus învăța norodul, vederea unei companii de ostași le reamintea ascultătorilor Săi gândul amar al umilirii lui Israel. Norodul privea cu nerăbdare la Isus, nădăjduind că El era Cel care avea să îngenunche mândria romană. CMF 69.2

Isus privea cu tristețe fețele întoarse spre El. El observă spiritul de răzbunare, care-și întipărise pecetea cea rea asupra lor și știa cât de fierbinte dorește poporul puterea de a-i zdrobi pe împilatori. Plin de întristare, El îi îndemnă: „Nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt”. CMF 70.1

Aceste cuvinte nu erau decât o repetare a învățăturii Vechiului Testament. E adevărat că regula „ochi pentru ochi și dinte pentru dinte” (Leviticul 24, 20), făcea parte din legile date prin Moise, dar aceasta era o lege civilă. Nimeni nu avea dreptul să se răzbune, pentru că aveau cuvintele Domnului: „Nu zice: «Îi voi întoarce eu răul!»” „Nu zice: «Cum mi-a făcut el, așa am să-i fac și eu.»” „Nu te bucura de căderea vrăjmașului tău.” „Dacă este flămând vrăjmașul tău, dă-i pâine să mănânce, dacă-i este sete, dă-i apă să bea.” (Proverbe 20, 22; 24, 17.29; 25, 21.22.) CMF 70.2

Toată viața pământească a Domnului Isus a fost o trăire a acestui principiu. Mântuitorul nostru a părăsit locașul Său ceresc spre a le aduce vrăjmașilor Săi pâinea vieții. Deși calomnia și prigoana au fost îngrămădite asupra Lui, de la leagăn și până la mormânt, ele n-au făcut să iasă de la El decât expresia unei iubiri iertătoare. Iată ce zice El prin profetul Isaia: „Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mă loveau și obrajii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am ascuns fața de ocări și de scuipări.” (Isaia 50, 6.) „Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.” (Isaia 53, 7.) Iar de pe crucea de pe Golgota străbate prin veacuri rugăciunea Sa pentru ucigașii Săi și solia plină de nădejde pentru tâlharul muribund. CMF 71.1

Joi, 28 August

Răzbunarea

„Preaiubiţilor, nu vă răzbunaţi singuri, ci lăsaţi să se răzbune mânia lui Dumnezeu, căci este scris: «Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti», zice Domnul” (Romani 12:19; vezi și Deuteronomul 32:35). Ce făgăduință și poruncă găsim în aceste versete și care este legătura dintre ele?

Problemele bisericii trebuie să fie ținute în interiorul ei. Dacă este prejudiciat, creștinul trebuie să sufere cu răbdare. Dacă este înșelat, nu trebuie să apeleze la tribunale. Mai degrabă, să sufere pierderea și greșeala.

Dumnezeu Se va ocupa de membrul nevrednic al bisericii, care îl înșală pe fratele lui sau lucrarea lui Dumnezeu. Creștinul nu trebuie să lupte pentru drepturile lui. Dumnezeu Se va ocupa de acela care calcă aceste drepturi. „«Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul” (Romani 12,19). Toate aceste lucruri sunt păstrate într-un raport, iar Domnul declară că Se va răzbuna. El va aduce fiecare faptă la judecată. SA3 164.3 - 164.4

Studiază Matei 6:4,6; 16:27; Luca 6:23 și 2 Timotei 4:8. Cum înțelegea Domnul Isus principiul recompensă-pedeapsă?

Aceia care-L caută pe Dumnezeu în ascuns, aducând înaintea Domnului nevoile lor și cerând ajutor, nu vor striga în zadar. „Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.” Dacă facem din Domnul tovarășul nostru zilnic, vom simți că puterile unei lumi nevăzute sunt în jurul nostru; privind la Isus, vom deveni asemenea chipului Său. Privind, vom fi schimbați. Caracterul este îmblânzit, curățit și înnobilat pentru Împărăția cerească. Rezultatul sigur al comuniunii și părtășiei cu Domnul nostru va fi creșterea evlaviei, curăției și ardoarei. Rugăciunea va fi din ce în ce mai inteligentă. Noi primim o educație dumnezeiască și aceasta este dovedită printr-o viață de sârguință și zel. CMF 85.1

Sufletul care se întoarce spre Dumnezeu după ajutor, sprijin și putere, prin rugăciune zilnică și serioasă, va avea aspirații nobile, o înțelegere lămurită a adevărului și datoriei, planuri mari de acțiune și o continuă foame și sete după neprihănire. Păstrând legătura cu Dumnezeu, vom ajunge în stare să le dăm și altora, cu care venim în legătură, lumina, pacea și seninătatea care domnesc în sufletele noastre. Tăria câștigată prin rugăciune, unită cu efortul stăruitor de a ne educa mintea pentru meditație și luare-aminte, ne pregătește pentru îndatoririle zilnice și ne păstrează un duh liniștit în toate împrejurările. CMF 85.2

Vineri, 29 August

Alte gânduri

Dând la o parte Legea lui Dumnezeu, oamenii nu sunt conștienți de ceea ce fac. Legea lui Dumnezeu este expresia caracterului Său. Ea întruchipează principiile Împărăției Sale. Cel care refuză să primească aceste principii, se așează singur în afara canalului prin care se revarsă binecuvântarea lui Dumnezeu. PDH 305.3

Strălucitele posibilități așezate înaintea poporului Israel, puteau fi realizate numai prin ascultarea de poruncile lui Dumnezeu. Este posibil ca și noi să avem un caracter nobil, elevat, să avem aceeași plinătate a binecuvântării lor — binecuvântarea corpului, sufletului și spiritului, să fim binecuvântați acasă și la câmp, să fim binecuvântați în viața aceasta și să avem binecuvântarea vieții veșnice — dar numai prin ascultare. PDH 305.4

În lumea spirituală ca și în cea naturală, ascultarea de legile lui Dumnezeu constituie condiția aducerii de roade. Dar când oamenii învață să nesocotească poruncile lui Dumnezeu, ei îi împiedică astfel de a aduce roade spre slava Sa. Ei sunt atunci vinovați de faptul că au răpit Domnului roadele viei Sale. PDH 305.5

Solii lui Dumnezeu vin la noi la porunca Domnului. Ca și Domnului Hristos, ei vin și cer ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Ei prezintă cerința Sa de a avea roadele viei Sale, roadele iubirii, umilinței și ale unei slujiri pline de sacrificiu de sine. Asemenea conducătorilor iudei, nu sunt oare și astăzi mulți lucrători ai viei plini de mânie? Când cerințele Legii lui Dumnezeu sunt așezate înaintea poporului, oare nu folosesc acești învățători influența lor în a determina pe oameni să le respingă? Astfel de învățători sunt numiți de Dumnezeu slujitori necredincioși. PDH 306.1

Cuvintele lui Dumnezeu adresate Israelului din vechime au o solemnă avertizare adresată Bisericii și conducătorilor ei de astăzi. Despre Israel, Domnul spunea: „Chiar dacă-i scriu toate poruncile Legii Mele, totuși ele sunt privite ca ceva străin.” Osea 8, 12. Iar despre preoți și învățători, El a spus: „Poporul Meu piere din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda.... Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi.” Osea 4, 6. PDH 306.2

Să treacă oare avertizările lui Dumnezeu pe lângă noi și să nu le luăm în seamă? Să lăsăm noi oare nefolosite ocaziile ce ni se oferă de a-I servi? Să împiedice oare batjocora lumii, mândria și conformarea față de obiceiurile și tradițiile omenești, pe cei ce mărturisesc a fi urmași ai Domnului Hristos, de a-I sluji? Vor respinge ei Cuvântul lui Dumnezeu, după cum conducătorii iudei au respins pe Domnul Hristos? Rezultatele păcatelor poporului Israel se află înaintea noastră. Oare va lua în seamă biserica de astăzi aceste avertizări? PDH 306.3

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org